

RADOSŤ Z VIERY

V tomto paschálnom čase chceme preskúmať premenu, ktorú prví veriaci zažili, keď uvideli vzkrieseného Ježiša. Osobitne sa chceme pozrieť na Tomáša, aby sme pochopili, že jeho viera sa dostala na úplne novú úroveň. Ježiš chce na túto úplne novú úroveň pozdvihnúť aj našu vieru. Keď Tomáš počul Máriinu správu, nemohol ju prijať. Ani keď mu ostatní apoštoli povedali, že videli vzkrieseného Pána, nič to s ním neurobilo. „*Ak neuvidím na jeho rukách stopy po klincoch,*“ povedal, „*a nevložím svoj prst do rán po klincoch a nevložím svoju ruku do jeho boku, neverím*“ (20, 25). A touto jednou poznámkou sa spečatila Tomášova reputácia. Keď sa o týždeň Ježiš zjavil Tomášovi, vyznal: „*Pán môj a Boh môj*“ (20, 28). Tieto učeníkove priesťahy napokon dospeli k viere vzkriesenia! V istom zmysle mal Tomáš šťastie. Jeho viera bola založená na tom, čo videl, cítil a čoho sa dotkol. Ježiš však dodal: „*Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili*“ (Jn 20, 29), chcel tým povedať, že má osobitné požehnanie pre ľudí ako my – pre ľudí, ktorí veria, hoci ho nevidia. Keď apoštol Peter písal veriacim v Malej Ázii, takto zhrnul účinky, ktoré toto požehnanie môže mať pre nás: „*Ani teraz ho nevidíte, ale veríte a jasáte nevýslovnou radosťou, plnou slávy*“ (1 Pt 1, 8). Inými slovami, aj my môžeme zažiť to, čo zažili prví učeníci, keď uvideli Ježiša na vlastné oči – keď „vidíme“ Ježiša vo vnútri, vo svojom srdci. Ježiš chce dať všetkým „nevýslovnú a plnú slávy“ skúsenosť radosti. Táto radosť nie je len dôsledkom logického uvažovania. Je to hmatateľný pocit v našom srdci i mysli. Je to radosť „pred Pánom, svojim Bohom“, ktorú Písmo sľubuje všetkým, čo ho hľadajú (Dt 16, 11). Premýšľajte o tom, ako manželia dokážu sedieť vedľa seba celé hodiny a zdá sa, že nič nerobia. Možno sa len rozprávajú alebo sa vôbec nerozprávajú. Navonok sa môže zdať, že sa nič nedeje. Ale vo vnútri prežívajú lásku, jednotu a hlbokú vzájomnú úctu, ktorú slová nedokážu vyjadriť. Nezáleží na tom, čo robia. Záleží len na tom, kým sú. Je to emocionálne, neopísateľné a plné slávy. Keď podobne upriamime svoj zrak na Ježiša, uvedomíme si, kto je a čo pre nás vykonal. Zistíme, že chceme ísť do chrámu preto, lebo chceme byť s Ježišom. Sme spokojní, keď jednoducho hľadáme na svätostánok a klaniame sa Pánovi – nie slovami alebo skutkami, ale najhlbšími pocitmi vo svojom srdci. Je to plné slávy. Je to nevýslovné. V tomto čase Paschy vás chcem povzbudiť, aby ste poprosili Ježiša, nech vás naplní svojou prítomnosťou. Tak ako jeho telesná prítomnosť posilnila vieru Tomáša, jeho vnútorná prítomnosť nás môže posilniť vo viere a povzbudiť. Jeho prítomnosť prinesie nielen radosť do nášho srdca, ale bude nás pobádať, aby sme o tejto radosti hovorili ľuďom, s ktorými žijeme. A o to nás žiada aj cirkev, lebo takto začína nová evanjelizácia. Svet už čaká.

CHRISTOS VOSKRESE

o. Rastislav Baka